

HANS GJENKOMST SOM KONGE OG VENN

Bakgrunnsstoff *Dan 9,24-27; Matt 24; Luk 21,25-31; Joh 14,1-3; 1 Tess. 4,13-18; Hebr 9,28.*

Minnevers **“Slik er også Kristus ofret én gang for å bære syndene for de mange, og siden skal han for annen gang komme til syne, ikke for syndens skyld, men for å frelse dem som venter på ham” (Hebr 9,28).**

Serien *Left Behind* (både bøker og filmer) representerte en forvrengning av sannheten om Jesu gjenkomst, men den fanget interessen hos en mengde mennesker verden over. Det hele fremstilte Gud som ondsinnet lunefull, og i folks sinn skapte den mye irrasjonell frykt (om ikke panikk) for Jesu annet komme, en holdning som er den stikk motsatte av det Bibelen vil at vi skal føle ved tanken på Jesu gjenkomst. I Det nye testamente er Jesu gjenkomst i det store og hele en hendelse som er preget av glede. Han er vår konge, og også vår venn.

Visst finnes det ubehagelige trekk ved Jesu annet komme (det skal vi få se), men det er ikke av frykt folk vil vende blikket mot himmelen. Frykt er viktig, og vi forkynner ikke hele sannheten om Jesu annet komme uten å ta det med. Men når vi gjør det, bør vi holde oss til det Skriften uttrykkelig sier, og ikke tegne

fryktingytende mareritt som vi selv har diktet opp. Når vi gir de forskjellige sidene av Jesu annet komme den vektleggingen de får i Bibelen, får lytterne en forventning som ikke er ulik den hos barn som gleder seg til jul.

Budskapet om Jesu annet komme burde være godt nytt, og ikke noe som får folk til å oppsøke angstterapi.

SØNDAG**I forgården (Hebr 9,28)**

Den tiden vi nå lever i ble symbolsk fremstilt ved den store soningsdagen i det gamle Israel. Mens øverstepresten utførte sin tjeneste i Det aller helligste, ventet folket i forgården, i åndeløs spenning på at han skulle komme til syne igjen. Da ville de vite at hans virke for dem var fullført og vellykket, at synden var fjernet fra folket og den enkelte.

Siden 1844 har Kristus vært opptatt med en tjeneste som illustreres av Den store soningsdagen i det gamle Israel. Når dette verket er avsluttet, vil han tre ut av helligdommen i himmelen og ta imot sitt folk. Som det står i Hebreerne 9,28: "Slik er også Kristus ofret én gang for å bære syndene for de mange, og siden skal han for annen gang komme til syne, ikke for syndens skyld, men for å frelse dem som venter på ham" (Hebr 9,28).

Hva har de følgende tekstene å gjøre med tanken om forventningen?

Luk 12,40-48 _____

Titus 2,11-13 _____

I Pet 1,3-8 _____

William Miller og hans tilhengere ventet spent på at den himmelske øversteprest skulle komme til syne i 1844. Vi vet at de ble skuffet, men forsøk å forestille deg deres iver. Her var men-

nesker som elsket Jesus av hele sitt hjerte, de følte hans nærhet, de lengtet etter å få se ham, han var deres venn. Og det Hiram Edson skrev flere år senere er representativt for hele gruppen. De hadde vært “trygge på å få se Jesus Kristus og alle hans hellige engler,” skrev Edson. Når det ikke skjedde, “ble vi grepet av en gråtens ånd som aldri før. ... Vi gråt og gråt, til det grydde av dag.” – Hiram Edson: Del av manuskript, Center for Adventist Research (from Heritage Room), James White Library, Andrews University. De trakk ikke et lettelsens sukk over at Jesus ikke kom. Nei, de var dypt skuffet.

Til ettertanke **Er du spent på Jesu annet komme? Vil du at det skal skje snart? Hvilke grunner har du for ditt svar? Skriv dem ned og dvel ved hva dette kan si deg om din kristne erfaring?**

MANDAG

Frykten

Jesu annet komme har en mørkere side. Jesus sa at det ville bli en fortvilet tid for folkeslagene: “Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, da skal alle folk på jorden bryte ut i klagerop, og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med stor makt og herlighet” (*Matt 24,30*). Han sammenligner det med dommen under syndfloden og den over Sodoma (*Matt 24,37-39; se Luk 17,26-30*). Han taler om den endelige atskillelsen og bruker illustrasjonen om to kvinner som maler på mølten, der den ene blir tatt og den andre etterlatt (*Matt 24,40,41*). Og når han taler om å våke, kunne ikke advarselen vært kraftigere (*se vers 43-51*). Peter var en av dem som var til stede den dagen Jesus talte om sitt komme i Matteus 24, og han omtaler “Herrens dag” som en dag med ild og ødeleggelse (*2 Pet. 3,10-12*). Da Johannes ser hendelsen i et syn, sier han at “alle jordens folk skal bryte ut i klagerop over ham” (*Åp 1,7*), og Åpenbaringen 6,15.16 skildrer alle slags mennesker som ber fjellene og klippefjellene falle over dem og “Skjul[e dem] for ansiktet til ham som sitter på tronen, og for vreden fra Lammet” (*Åp 6,16*).

Hva sier disse tekstene om Jesu annet komme?

Matt 25,31-33.41 _____

2 Tess. 1,6-9 _____

Hebr 12,25-29 _____

Det finnes dem som torturerer og misbruker andre, som dreper og utnytter dem, som overfaller og røver, og som raner sine lands skattkammer så millioner må lide fornedrelse og fattigdom. Og så finnes det gode mennesker som overmodig vender ryggen til Gud og hans tilbud om nåde og tilgivelse. Det ville vært ytterst uansvarlig å gi dem inntrykk av at Jesu annet komme for dem vil være noe annet enn dårlige nyheter, så fremt de ikke endrer kurs. Når folks evige skjebne henger i vektskålen, ville det være en ren forbrytelse av oss om vi pyntet på sannheten.

Til ettertanke **Hvordan kan vi ha godt av en smule frykt? (Fil 2,12) Og kanskje trenger enkelte av oss litt mer enn andre...**

TIRSDAG

På den annen side...

Som vi så i går er det en mørk side ved Jesu annet komme. Men for den kristne er utsiktene alltid lyse, for den som kommer er ikke bare deres konge, han er også deres venn. Jesus oppmuntrer til denne glade forventningen, uansett hvordan utsiktene måtte være. "Når dette begynner å skje," sa han, "da rett dere opp og løft hodet! For da skal dere snart bli satt fri" (Luk 21,28). Ikke heng med hodet. Jesus vil at hans etterfølgere skal være preget av håp og glede mens de venter på den store dagen og lengselsfullt skue opp mot himmelen i påvente av hans gjenkomst.

Les tekstene nedenfor og se hvordan de underbygger tanken om forventning og glede.

Joh 14,1-3 _____

Apg 1,11 _____

Fil 3,20.21 _____

1 Tess. 4,13-18 _____

Åp 7,9.10.13-17 _____

Det er betegnende at når Jesus taler til de hovne religiøse lederne (eller når han har dem i tanke som forkastet hans nåde), understreker han sitt kommes majestet og domsaspektet. Men i forbindelse med sine tilhengere skifter bildet til trøst, oppmuntring og glede. Slik er det i Matteus 24,31. Straks etter at han har talt om folkeslagenes sorg over at han kommer, endrer stemningen seg da han fokuserer på sitt folk: Englene skal hente dem fra alle verdens ender, sier han, og de skal samles inn til hans rike. Og i Joh 14,1-3 gis løftet om gjenkomsten for å roe tilhengernes "urolige" hjerter og forankre dem i håpet.

Til ettertanke Hvilke endringer ville du ha lyst til å gjøre i ditt liv hvis du av hele ditt hjerte trodde at Jesus ville komme tilbake innen en måned? Og når du har tenkt gjennom svaret ditt bør du spørre deg selv: Hvorfor vente så lenge før du foretar disse endringene? For det kan vel tenkes at det kan være en smule mer vanskelig å gjennomføre disse endringene enn du tror?

ONSDAG**Når får vi se Jesus? – I**

Matteus 24 er et nøkkelkapittel når det gjelder Jesu annet komme, og her får vi Jesu eget svar på spørsmål som disiplene stilte, spørsmål som ennå er aktuelle i forbindelse med tiden for Jesu annet komme. Jesus understreket flere ting, deriblant følgende:

1. Vi skal ikke være redde. (På gresk er dette et fyndig uttrykk: “se til at dere ikke lar dere skremme” (*vers 6*) – enten det er snakk om sult, jordskjelv eller krig (*vers 6-8*).
2. Vi skal bli utsatt for strid og hat, til og med innad i menigheten (*vers 9-13*).
3. Vi må ikke være naive og lettroende mens vi venter på Jesu gjenkomst (*vers 4.5.23-26*). (Jesus oppholdt seg en stund ved dette punktet!).
4. Evangeliet skal forkynnes i hele verden før enden kommer (*vers 14*).
5. Det blir en iøynefallende, synlig, verdensomspennende hendelse (*vers 27*).
6. Visse kosmiske tegn skal innvarsle Jesu annet komme (*vers 29*).
7. Når enden kommer, skal englene hente de trofaste fra alle jordens kanter (*vers 31*).
8. Det er bare Gud som kjenner dagen og timen for Jesu annet komme (*vers 36*).
9. Til tross for alle advarsler eller forutsigelser vil Jesu annet komme skje plutselig og uventet (*vers 42-44*).

Et viktig poeng fra listen ovenfor er verd å understreke, og det har med evangeliet å gjøre. Det står at evangeliet skal bli forkynt alle steder “til vitnesbyrd” for alle, “og så skal enden komme” (*vers 14*). Dette antyder at Kristi tilhengere har en rolle å spille, om enn en indirekte en, i å legge til rette for at menneskets historie skal ta slutt. Vi oppfordres altså til økt iver i fremme av Guds rike der vi bor.

Leighton Ford forteller om en fengselsprest som forsøkte å føre

en fange til Jesus i en celle i London. “Tror du virkelig på det du sier, prest? ... Hadde jeg trodd at ditt evangelium var sant, ville jeg krabbet rundt England på glasskår for å fortelle folk om det” – *The Christian Persuader* (Harper & Row, New York 1966), side 29. Det er en sånn iver som trengs nå.

Til ettertanke Hvis evangeliet må forkynnes overalt før Jesu annet komme, og hvis vi er kalt til å forkynne dette evangeliet, da har vi vel en rolle med å arbeide sammen med ham for å påskynde Jesu gjenkomst, ikke sant? Ja eller nei? Hvilke utfordringer, muligheter eller problemer utgjør denne tanken for oss?

TORSDAG

Når får vi se Jesus – 2

Søndagens avsnitt nevnte Millerittene og hvordan de ventet (men forgjeves) på Jesu annet komme 22. oktober 1844. Både de og vi har siden funnet at Jesus ikke kom tilbake neste dag, heller, eller neste uke, neste måned, neste år, neste tiår eller neste århundre! Og her sitter vi, 164 år senere, og ennå er vi her i verden. Hvordan takler vi dette problemet?

En måte å gjøre det på er å konsentrere seg om vissheten om hendelsen. Med andre ord: uansett når det skjer, så kan vi vite at det faktisk vil skje, ikke ved hjelp av logikk, men ved å huske på hvem det var som gav løftet. Det var Jesus selv, en ekte historisk person hvis redelighet og troverdighet har bestått århundredrenes prøve. Vi ser ham tale til en gruppe tilhengere som er redde og bekymret på grunn av hans snarlige bortgang. La dere ikke skremme, sier han til dem. Stol på meg (*Joh 14,1*). “Når jeg har gått og gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg” (*Joh 14,3*).

Se på disse tekstene. Hvordan bidrar de til å sette den aktuelle saken i en større sammenheng? (1 Mos 3,15; Jes 40,8; Gal 4,4; se også Dan 9,24-27).

Løftet om Jesu første komme ble gitt helt tilbake i Edens hage (*1 Mos 3,15*), og verden måtte vente tusener av år på at det skulle gå i oppfyllelse. Men da Guds store kosmiske klokke slo den fastsatte timen, kom mystiske vesener og kunngjorde for forskrekkede hyrder på en mark utenfor Betlehem: “I dag er det født dere en frelser i Davids by” (*Luk 2,11*). Løftet holdt, for det var grunnfestet i den levende Guds ord. Og slik vil det også gå til ved Jesu annet komme.

Til ettertanke **Hva skulle være meningen med Kristi første komme hvis vi ikke kan være sikre på hans annet komme? Hvorfor burde vissheten om hans første komme og det Jesus da gjorde for oss gjøre oss helt sikre på at han vil komme annen gang, uansett når det måtte skje?**

FREDAG**Videre studium**

“Kristus for opp til himmelen i menneskelig skikkelse. Disiplene så skyen som omgav ham. Den samme Jesus som hadde vandret, snakket og bedt sammen med dem, brutt brødet med dem, vært sammen med dem i båten på sjøen, og som nettopp denne dagen hadde gått med dem opp på Oljeberget - denne samme Jesus hadde nå gått bort for å ta plass med sin Far på hans trone. Og englene forsikret dem om at nettopp han som de hadde sett fare opp til himmelen, ville komme igjen på samme måte som han for opp. ... Med rette kunne disiplene fryde seg i håpet om sin Herres gjenkomst.” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 378-379 (DA:832).

Vårt tidsbegrep har mye å gjøre med hvor engstelige vi er for den såkalte utsettelsen av Jesu annet komme. Især i Vesten blir vi påvirket av vår forståelse av tidsmessig presisjon. Når vi får

vite at noe skal skje snart, forventer vi at det skal skje snart, i vestlig forstand. Men for Østens folk – og det var i den sammenheng Bibelens forfattere skrev – så var vissheten om en begivenhet det viktige, tiden kom i andre rekke.

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Fra midten av det 18. århundre og frem til første verdenskrig var det mange i Vesten som trodde at mennesket i høy grad kunne forbedre seg selv ved hjelp av vitenskap, fornuft og teknologi, og at slike onder som krig, sykdom og andre ulykker kunne utraderes eller i det minste grundig reduseres. Sammenlign dette med det synspunktet på verden Jesus la frem i Matteus 24 for over nitten århundrer siden. Hvem hadde rett? Hvorfor burde Matteus 24 være en faktor i vår tro på løftene om Jesu annet komme, spesielt når man sammenligner det med disse andre tankene om hvordan fremtiden ville bli?**
- 2. Det ligger en besnærende fare i det faktum at tanken om Jesu annet komme er blitt en del av vårt gjengse adventist-språk. Dette kan hindre oss i fullt ut å innse (og derfor i å formidle det på en tilstrekkelig måte til andre) hvor usedvanlig og ufattelig denne begivenheten blir. Hvordan kan vi unngå å bli forherdet med hensyn til denne ekstraordinære hendelsen, som hele vårt håp er avhengig av?**
- 3. Se på din menighet der du bor og still deg selv dette spørsmålet: Bidrar vi til å påskynde Jesu annet komme, eller er vi en del av grunnen til at det drøyer? Snakk sammen om hva dette spørsmålet innebærer og hverandres svar på det.**